

Danmark årlige forhandlinger med de store multilaterale organisationer. Herved søges det sikret, at danske synspunkter og prioriteringer bliver taget seriøst af organisationerne.

Det er korrekt, at andelen af danske ansatte ikke afspejler Danmarks bidrag til organisationerne. Dette misforhold søger Danmark via den aktive multilateralisme at rette op på.

Danmark arbejder også for at opnå en effektiv arbejdsdeling, koordinering og et øget samarbejde mellem de forskellige FN-organisationer. Som eksempel kan nævnes, at FN's Generalsekretærs reformforslag fra 1997 i væsentlig grad er påvirket af de nordiske landes reformprojekt fra 1996.

Danmark yder på linje med andre donorer kun i meget beskedent omfang bistand til enkeltstående projekter udført af multilaterale organisationer, og sådanne er generelt ved at blive udfaset.

Spm. nr. S 176

Til ministeren for udviklingsbistand (15/4 98) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor store summer af Danmarks multilaterale bistand, der anvendes til administration i de multilaterale organisationer?«

Svar (27/4 98)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

De multilaterale organisationer, som Danmark bidrager til via bistandsrammen, har ganske forskelligartede opgaver. Som møde og debatfora for væsentlige internationale spørgsmål; som rammer om arbejdet med at opstille internationale normer og regelsæt – og som overvågende organer; som fortalere for internationale mærkesager, f.eks. menneskerettighedsanliggender, udsatte befolkningsgrupper, miljø; som samarbejdspartnere for u-landenes regeringer i udformning af deres udviklingspolitik; som katastrofe- og nødhjælpsoperatører; og som organisationer, der udfører konkrete udviklingsprogrammer og projekter.

Disse opgaver indgår imidlertid med forskellig vægt i de enkelte organisationers mandat og har dermed forskellige konsekvenser for hver enkelt organisations personaleforbrug i forhold til dens samlede »resultat« målt i kroner og øre. I jo højere grad en organisation har operationelle opgaver, i jo højere grad vil den kunne fremvise en lav administrationsprocent. Tilsvarende gælder, at en given operationel projektportefølje bestående af færre men større projekter typisk vil kunne forvaltes billigere end en portefølje af samme størrelse sammensat af mange mindre projekter.

Blandt de multilaterale organisationer er forholdet generelt det, at FN's fonde og programmer (UNDP, UNICEF, UNFPA og WFP) og UNHCR har alle typer af opgaver. Omvendt har de multilaterale udviklingsbanker (Verdensbankgruppen og de regionale udviklingsbanker) i langt højere grad operationelle opgaver og tilmed i form af større projekter, hvilket betyder, at administrationsprocenterne i banker er lavere end i FN-systemet.

FN's udviklingsprogrammer og -fonde samt UNHCR

Der foretages ikke nogen øremærkning til administrationsomkostninger gennem de årlige danske bidrag til organisationernes aktiviteter, men danske bidrag benyttes i samme omfang som andre donorerers bidrag til afholdelse af de administrationsomkostninger, der er forbundet med organisationernes aktiviteter.

FN's Udviklingsprogram (UNDP), FN's Børnefond (UNICEF) og FN's Befolkningsfond (UNFPA) opererer med administrationskomponenterne »administration og ledelse« (bestyrelsesarbejde, organisatorisk politik og evaluering, eksterne relationer, information og administration) og »programstøtte til landekontorer« og »programstøtte til hovedkvarter« (udvikling, formulering, udførelse og evaluering af projekter).

I det to-årige budget for 1998-1999 er UNDP's udgifter til »administration og ledelse« anført til 3,4 pct., udgifterne til »programstøtte til landekontorer« er 7,2 pct., og udgifterne til »programstøtte til hovedkvarter« er 2,4 pct. Samlet giver det en administrationsprocent på 13,0 pct.

I det to-årige budget for 1998-1999 er UNICEF's udgifter til »administration og ledelse« anført til 8,5 pct., udgifterne til »programstøtte til landekontorer« er 13,9 pct., og udgifterne til